

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

*Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ*

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ – ΑΘΗΝΑ 2015
ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
*Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ***

**Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος
Καθηγητής Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου**

©Συγγραφέας: Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος. Τίτλος βιβλίου: *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Οικονομίας, η Φιλοκοσμική Οικονομία, αριθμός σελίδων 76.*

Πρώτη Έκδοση: 2015

©Εκδόσεις:

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κυκλάδων 122 - 124

15562, Χολαργός, Αθήνα

Τηλ. & Fax: 211-010-9432

E-mail: parask@philocosmy.com

Webpage: www.philocosmy.com

ISBN: 978-618-80777-4-4

Εξώφυλλο: Ο Περικλής ομιλεί στην Εκκλησία του Δήμου της αρχαίας Αθήνας στο λόφο της Πνύκας. Η Πνύκα, είναι ένας μικρός λόφος στα δυτικά της Ακρόπολης της Αθήνας όπου γίνονταν οι συνελεύσεις της Εκκλησίας του Δήμου. Η Ακρόπολη, βρίσκεται στο κέντρο του πάνω μέρους του πίνακα του εξωφύλλου, ο δε Παρθενώνας βρίσκεται στην κορυφή της Ακρόπολης.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή η απόδοση κατά παράφραση ή διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη σύμφωνα με το Νόμο 2121/1993 και τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Αφιερώνεται στον Άνθρωπο

*για την προσπάθειά του, να εφεύρει ένα νέο
οικονομικό σύστημα στο οποίο δε θα υπάρ-
χουν ούτε πολύ πλούσιοι, ούτε πολύ φτωχοί.*

Ο συγγραφέας εκχωρεί όλα τα κέρδη από το βιβλίο του «Αναγέννηση της Αθηναϊκής Οικονομίας, η Φιλοκοσμική Οικονομία» στο μη κερδοσκοπικό Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος. Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 2010. Τα στοιχεία του Συλλόγου δίνονται πιο κάτω.

Ο λόγος για τον οποίο ο συγγραφέας εκχωρεί όλα τα κέρδη στο Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος είναι ότι, για τα θέματα της πορείας της Ανθρωπότητας, δε θέλει να μπαίνει μεταξύ του συγγραφέα και των συναθρώπων του το κέρδος, παρά μόνο η φροντίδα και η αγάπη για έναν καλύτερο κόσμο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διεύθυνση Επικοινωνίας

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος

Πρόεδρος του μη κερδοσκοπικού Συλλόγου Φιλοκοσμίας Ελλάδος

Κυκλάδων 122 - 124

15562, Χολαργός, Αθήνα

Τηλ & Fax: 211-010-9432

E-mail: parask@philocosmy.com

Webpage: www.philocosmy.com

Facebook (Συγγραφέα): [facebook.com/ParaskevasNParaskevonopoulos](https://www.facebook.com/ParaskevasNParaskevonopoulos)

Facebook (Συλλόγου): Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος

Youtube: Φιλοκοσμία

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίδα

ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ	7
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ	
1.1 Εισαγωγικά.....	15
1.2 Τα βασικά χαρακτηριστικά της Αθηναϊκής Οικονομίας.....	15
1.3 Οι σημερινές οικονομίες	19
1.4 Καπιταλισμός	19
1.5 Σοσιαλισμός	22
1.6 Κομμουνισμός.....	24
1.7 Η σημερινή οικονομική εικόνα της ανθρωπότητας.....	25
1.8 Η απανθρωπιά	28
1.9 Οι σημερινές συνθήκες επιβίωσης του ανθρώπου	30
1.10 Η νέα συνθήκη επιβίωσης του ανθρώπου	31
1.11 Τα πνευματικά και υλικά αγαθά.....	32
1.12 Σχόλια.....	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ	
2.1 Εισαγωγικά.....	37
2.2 Ορισμός φιλοκοσμισμού	37
2.3 Τα βασικά χαρακτηριστικά του φιλοκοσμισμού.....	38
2.4 Σύγκριση μεταξύ καπιταλισμού και φιλοκοσμισμού	42
2.5 Εφαρμογή του φιλοκοσμισμού σε ένα κράτος, σε μια ένωση κρατών και σε όλα τα κράτη της Γης.....	43
2.6 Η φιλοκοσμοποίηση θα εξοστρακίσει την παγκοσμιοποίηση.....	44
2.7 Παραδείγματα εφαρμογών του φιλοκοσμισμού.....	46
2.8 Η μεταβατική περίοδος από τον καπιταλισμό στο φιλοκοσμισμό	49
2.9 Μερική εφαρμογή του φιλοκοσμισμού.....	49
2.10 Σύγκριση μεταξύ Αθηναϊκής και Φιλοκοσμικής Οικονομίας.....	52

2.11 Σύζευξη της Φιλοκοσμικής Δημοκρατίας με τη Φιλοκοσμική Οικονομία.....	52
2.12 Η παγκόσμια ιστορία της ανθρωπότητας και ο φιλοκοσμισμός	53
2.13 Σχόλια.....	60
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	63
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΟΝΟΜΑΤΩΝ	67
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ	69
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	70
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	70
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ	71
ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ	75

ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑ

Από το 1995, ασχολούμαι με κάποια από τα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας, προσπαθώντας να εκφράσω τη γνώμη μου για το πώς θα μπορούσαμε να δρομολογήσουμε τη λύση τους. Την προσπάθεια μου αυτή, την εντάσσω κάτω από το γενικό όρο Φιλοκοσμία*.

Φιλοκοσμία είναι η γνώση, ο σεβασμός, η φροντίδα, η προστασία και η αγάπη για όλο τον κόσμο.

Αυτόν που υιοθετεί τη Φιλοκοσμία, τον ονομάζω φιλόκοσμο και τον ορίζω ως εξής:

Φιλόκοσμος είναι ο άνθρωπος που αγαπά τον κόσμο και αυτός που μόνιμα μάχεται για μια καλύτερη ζωή για όλους μας.

Το συνολικό μου έργο με τίτλο Φιλοκοσμία, περιλαμβάνει μια σειρά βιβλίων, τα οποία παρουσιάζω σε Παράρτημα, στο τέλος του βιβλίου. Το παρόν βιβλίο, έχει αριθμό [2].

Προκειμένου ο αναγνώστης, να έχει μια πρώτη γνωριμία με τη Φιλοκοσμία, ενδεικτικά παρουσιάζω τα πιο κάτω προβλήματα της ανθρωπότητας, τα οποία αποτελούν την αιτία συγγραφής των βιβλίων της Φιλοκοσμίας.

1. Ο πληθυσμός της Γης, μέρα με τη μέρα, αυξάνει ραγδαία, με αποτέλεσμα να έχει φθάσει σήμερα σε πρωτόγνωρα ύψη και συγκεκριμένα να είναι 7 δισ. Το 1960, ήμασταν 3 δισ. Το 1973, ήμασταν 4 δισ. Το 1986, ήμασταν 5 δισ. Το 2000, ήμασταν 6 δισ. Το 2013, ήμασταν 7 δισ. Σημειώστε ότι, από το 1960 μέχρι το 2013, ο πληθυσμός τής Γης αυξανόταν κατά 1 δισ., κάθε 13 χρόνια. Αυτή η ραγδαία αύξηση του πληθυσμού, τα τελευταία εκατό χρόνια, προέρχεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τις φτωχές και προπαντός από τις πολύ φτωχές χώρες. Οι εκτιμήσεις για το μέλλον είναι ότι το 2050 θα είμαστε γύρω στα 10 δισ., το 2100 θα είμαστε γύρω στα 15 δισ. και το 2500 θα είμαστε γύρω στα 100

---

* Η λέξη **Φιλοκοσμία**, αποτελείται από δύο λέξεις: φιλώ + κόσμος = φιλόκοσμος. Διευκρινίζουμε ότι στα αρχαία ελληνικά, η λέξη φιλώ, σημαίνει αγαπώ. Στα νέα ελληνικά, η λέξη κόσμος, έχει πολλές έννοιες, όπως π.χ. λαός, το σύνολο των ανθρώπων, ολόκληρος ο πλανήτης Γη, ολόκληρο το Σύμπαν, ακόμα και τα πάντα, από τα φύλλα ενός δένδρου μέχρι τα πέρατα του Σύμπαντος. Προκειμένου να διευκολύνω την παρουσίαση τής ύλης του βιβλίου, τη λέξη κόσμος θα τη χρησιμοποιώ, κατά το δοκούν.

Φιλοκοσμία

δισ. Ποτέ στο παρελθόν η μάνα Γη, δεν είχε τη χαρά να έχει τόσα πολλά παιδιά αλλά δεν είχε και τη μεγάλη αγωνία πώς θα τα θρέψει.

2. Κάθε μέρα που περνάει, ο άνθρωπος στρέφεται όλο και περισσότερο στα υλικά αγαθά. Προκειμένου λοιπόν, να ικανοποιήσει την ανάγκη του για υλικά αγαθά, κατακρεουργεί τον πλανήτη. Ταυτόχρονα, για να γίνει πιο πλούσιος, ποδοπατά τις αξίες και τους συνανθρώπους του, σκορπίζοντας τη φτώχεια και την εξαθλίωση σε κάθε γωνιά της Γης.

3. Αν χωρίσουμε τον πληθυσμό τού συνόλου των χωρών της Γης σε τρεις οικονομικές τάξεις, δηλ. στην ανώτερη, στη μεσαία και στην κατώτερη, τότε ο πληθυσμός που αντιστοιχεί σε κάθε τάξη, κατά προσέγγιση, θα έχει ως εξής: Στην ανώτερη αντιστοιχεί το 3%, στη μεσαία το 7% και στην κατώτερη τάξη το 90%. Αυτό σημαίνει ότι το 90% ζει στη φτώχεια, εκ του οποίου το 20% των πιο φτωχών, ζει σε αυτό που λέμε **απόλυτη** φτώχεια. Τα ανωτέρω ποσοστά, δείχνουν ότι ο πλούτος είναι άνισα κατανομημένος πάνω στον πλανήτη.

4. Η τεχνολογία που ανέπτυξε ο άνθρωπος, από τη μια μεριά, τον ανακούφισε σε πολλά, από την άλλη μεριά όμως του δημιούργησε τεράστιους κινδύνους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων κινδύνων, είναι ο πυρηνικός όλεθρος, η καταστροφή του περιβάλλοντος, ο υπερπληθυσμός, η ενεργειακή και οικονομική κρίση, η κρίση των πανανθρώπινων αξιών, το μεταναστευτικό, τα ναρκωτικά, η διεθνής τρομοκρατία και ο κατάλογος συνεχίζεται. Αυτοί οι κίνδυνοι, αυξάνουν εκθετικά με το χρόνο απειλώντας μας, με βιβλικές καταστροφές, ακόμα και με τον πλήρη αφανισμό μας. Παρόλα αυτά, εμείς δεν κάνουμε σχεδόν τίποτα για να τους αναχαιτίσουμε.

5. Από καταβολής κόσμου, κάθε λαός ταυτιζόταν με κάποια μορφή θρησκείας την οποία ο ίδιος δημιουργούσε. Προκειμένου να προστατεύσει τη θρησκεία του από την επιβολή ξένων θρησκειών και να διαδώσει τη δική του θρησκεία σε άλλους λαούς, κατέφυγε στο φανατισμό υπέρ της θρησκείας του. Έτσι, προέκυψε και συνεχίζει μέχρι σήμερα να υπάρχει μια ακραία μορφή αντιπαλότητας μεταξύ θρησκειών. Αυτή η αντιπαλότητα έχει προκαλέσει πολλούς θρησκευτικούς πολέμους με εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς. Στην εποχή μας, υπάρχει μία έξαρση του θρησκευτικού φανατισμού με κορυφαία εκείνη των τζιχάντ και των ISIS. Είναι πολλοί, που θέτουν μετ' επιτάσεως, το ζήτημα της σύγκρουσης πολιτισμών και θρησκειών. Αν στην περίπτωση της σύγκρουσης των πολιτισμών το κακό που θα προκληθεί είναι μεγάλο, τότε στην περίπτωση σύγκρουσης των θρησκειών θα είναι τεράστιο. Αν συμβούν και τα δύο μαζί, τότε αλίμονό μας.

Φιλοκοσμία

6. Η κατάρρευση των πανανθρώπινων αξιών (δημοκρατία, δικαιοσύνη, πολιτισμός, ανθρώπινα δικαιώματα, ισότητα, ειρήνη, ελευθερία, αρετή, ήθος, εντιμότητα, νομιμότητα, αξιοκρατία, ανθρωπιά κλπ.) έχει ξεκινήσει προ πολλού και επί των ημερών μας, αυξάνει με γοργούς ρυθμούς. Ζούμε την εποχή, όπου οι πανανθρώπινες αξίες, έχουν τρωθεί θανάσιμα. Ζούμε την εποχή του υποσιτισμού του πνεύματος και της ψυχής και του υπερσιτισμού της απόλαυσης και της ηδονής. Η κατάρρευση των πανανθρώπινων αξιών, είναι σαν μια ωρολογιακή βόμβα. Αν δεν την αφοπλίσουμε εγκαίρως, τότε τα αποτελέσματα θα είναι καταστροφικά για όλους μας. Γι' αυτό, είναι επιτακτική ανάγκη να τις αναστηλώσουμε και να ενισχύσουμε το ρόλο τους.

7. Τα κυρίαρχα θέματα κάθε κοινωνίας είναι το πολιτικό και το οικονομικό της σύστημα. Στην εποχή μας, έχουν επικρατήσει στον μεν τομέα της πολιτικής η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, στο δε τομέα της οικονομίας ο Καπιταλισμός. Τα δύο αυτά συστήματα έχουν φθάσει σε σημείο παρακμής και ως εκ τούτου επιβάλλεται να αντικατασταθούν σύντομα από νεότερες μορφές πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Μια πρόταση θα ήταν να αναγεννήσουμε την αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία και την αρχαία Αθηναϊκή Οικονομία, οι οποίες, όπως αποδείχθηκε στην πράξη, ήταν η βάση της ανάπτυξης των αξιοθαύμαστων επιτευγμάτων των αρχαίων Ελλήνων σχεδόν σε όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες.

Γενικά, αν κάποιος κοιτάξει σήμερα τον πλανήτη Γη από ψηλά, θα παρατηρήσει ότι η ανθρωπότητα ζει και λειτουργεί, σαν να μην έχει αντιληφθεί τους μεγάλους κινδύνους που η ίδια έχει δημιουργήσει στον εαυτό της και στη φύση. Ζει με την αίσθηση του παλαιού καλού καιρού, όπου η ανθρωπότητα δεν απειλήθηκε ποτέ, με πλήρη αφανισμό από τον ίδιο της, τον εαυτό. Φαίνεται να αδιαφορούμε για το αν βρισκόμαστε όλοι πάνω σε ένα καράβι που μπάζει νερά, από τρύπες που εμείς οι ίδιοι δημιουργήσαμε στο καράβι, και που σιγά σιγά βουλιάζει οδηγώντας μας, αργά ή γρήγορα στον πάτο του ωκεανού. Φαίνεται να αδιαφορούμε για το αν έχουμε πέσει από το μπαλκόνι του πεντηκοστού ορόφου ενός ουρανοξύστη διότι καθώς πέφτουμε, πλησιάζοντας το έδαφος, βρισκόμαστε στο ύψος του εικοστού ορόφου, καθησυχάζουμε τον εαυτό μας λέγοντας, «μέχρι εδώ καλά πάμε».

Είμαστε σε τροχιά αυτοκαταστροφής και εμείς το μόνο που κάνουμε διαρκώς είναι να αποφεύγουμε να συνειδητοποιήσουμε την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Είναι σαν να υπάρχει ένας ελέφαντας στο δωμάτιό μας και εμείς κάνουμε ότι δεν τον βλέπουμε.

Φιλοκοσμία

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι όχι μόνο η ανθρωπότητα αλλά και ο πλανήτης ολόκληρος εκπέμπουν S.O.S. Η ευθύνη για την τόσο κακή μας πορεία, ανήκει αποκλειστικά σε μας, ανήκει σε όλους μας.

Η **Φιλοκοσμία**, είναι μια προσπάθεια προσδιορισμού αυτής της ευθύνης. Προπαντός, είναι μία πρόταση για την **ανάληψη πρωτοβουλιών**, που έχει ως στόχο την εξουδετέρωση των εξαιρετικά επικίνδυνων και θανατηφόρων απειλών που εκπέμπει το S.O.S. Είναι φανερό ότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη να συγκροτηθεί μία **Φιλοκοσμική Διακυβέρνηση στον Πλανήτη**, η οποία θα διαχειρίζεται τα μεγάλα προβλήματα και ιδιαίτερα τους μεγάλους κινδύνους της ανθρωπότητας. Στόχος της, θα είναι η συγκρότηση ενός **συνολικού πλανητικού σχεδίου**, το οποίο θα εξασφαλίζει ότι η πρόοδος θα σταματήσει να οδηγεί την ανθρωπότητα σε έναν τεχνοεπιστημονικό πολιτισμό, χωρίς προσανατολισμό, παράλογο και τρομερά επικίνδυνο. Αντιθέτως, θα τον οδηγεί σε έναν κόσμο ασφαλή, ειρηνικό, δίκαιο, ευημερούντα και βαθύτατα ανθρώπινο.

Είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε μέσα σε ένα λάκκο που έχουν σκάψει τα κάθε λογής κατεστημένα (πλούσιοι, πολιτικοί, θρησκείες, κλπ.). Αυτό το λάκκο, τον έσκαψαν πολύ βαθιά, για να μη μπορούμε να βγούμε και πολύ πλατιά για να χωράει όσο γίνεται περισσότερους. Δε σταμάτησαν όμως εκεί. Κάθε μέρα που περνάει τον σκάβουν ακόμα πιο βαθιά, για να γίνει πιο δύσκολο να βγούμε και ακόμα πιο πλατιά, για να μας χωρέσει όλους. Στην προσπάθειά μας να βγούμε από το λάκκο, περιοριζόμαστε στο να σκύβουμε το κεφάλι κοιτάζοντας απελπισμένοι προς τα «κάτω» (δηλ. εκεί που δεν υπάρχουν λύσεις). Η στάση μας αυτή, ρίχνει άφθονο νερό στο μύλο αυτών των ολίγων επιτήδειων που μας αδικούν, μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται, αρκεί αυτοί να γίνουν πιο πλούσιοι και πιο δυνατοί με αποτέλεσμα οι υπόλοιποι να ζούμε μέσα στη φτώχεια, στην αρρώστια, στην ανεργία, στην περιθωριοποίηση, στην απελπισία και στην απανθρωπιά. Θέλουν να ζούμε πνευματικά αποστεωμένοι και θρησκευτικά παραπλανημένοι χωρίς την καθαρή ανάσα ενός νέου Διαφωτισμού που να ταιριάζει στο παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας. Οι ολίγοι αυτοί επιτήδαιοι, βλέποντας αυτή τη στάση μας, όχι μόνο χαίρονται αλλά ξεκαρδίζονται στα γέλια μαζί μας.

Για να βγούμε από το λάκκο, ένας είναι ο δρόμος: Να σηκώσουμε το κεφάλι μας προς τα «πάνω» (δηλ. εκεί που υπάρχουν λύσεις για το πώς θα βγούμε από το λάκκο). Μία τέτοια λύση, είναι να σχηματίσουμε «ανθρώπινες» σκάλες, όπου κάθε σκαλί θα είναι ο ώμος του επόμενου ανθρώπου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο τελευταίος που θα ανέβει τη σκάλα, θα έχει τη δυνατότητα να βγει έξω από το λάκκο. Αν κάνουμε

Φιλοκοσμία

χιλιάδες τέτοιες σκάλες, τότε θα βγαίνουν από το λάκκο καθημερινά αμέτρητες στρατιές ανθρώπων.

Αν καταφέρουμε να βγούμε από το λάκκο, αυτό θα είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα του Ανθρώπου δια μέσου των αιώνων. Η πιθανότητα επιτυχίας μιας τόσο μεγάλης αλλά και τόσο σημαντικής προσπάθειας, θα απαιτήσει μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα η οποία θα λειτουργήσει σαν **καταλύτης** στην επίτευξη των στόχων μας. Ένας τέτοιος καταλύτης θα μπορούσε να είναι ένας νέος **Διαφωτισμός**, τον οποίο ονομάζω **Φιλοκοσμικό Διαφωτισμό**. Αν υιοθετήσουμε το Φιλοκοσμικό Διαφωτισμό, τότε θα αποκτήσουμε μεταξύ μας την απαιτούμενη **συνεργασία** και **συλλογικότητα** διότι όλοι θα διακατεχόμαστε από **αισιοδοξία**, **θάρρος** και **αποφασιστικότητα**. Επιπλέον, καθένας από μας θα έχει **πεποίθηση** και **πίστη** ότι ο αγώνας μας θα δικαιωθεί.

Οι φιλοκοσμικές μας απόψεις για το παρόν και το μέλλον της Ανθρωπότητας, είναι προτάσεις για **συζήτηση** και **προβληματισμό**. Έχουν να κάνουν με το πώς θα προστατεύσουμε τους εαυτούς μας και τον πλανήτη μας από τους μεγάλους κινδύνους και το πώς θα οργανωθούμε με σκοπό να δώσουμε περισσότερο νόημα στη ζωή μας, ζώντας μια ζωή που μας αξίζει. Αυτές οι προτάσεις, δε γίνονται από ρομαντισμό ή ιδεαλισμό αλλά γίνονται διότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη να εφαρμοστούν, για το καλό όλων μας. Είναι προτάσεις, που πιστεύω ότι ταιριάζουν να εφαρμοστούν στον αναδυόμενο νέο κόσμο μας.

Η τωρινή γενιά, ίσως έχει το μεγαλύτερο χρέος απέναντι στην ανθρωπότητα σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη. Αυτό συμβαίνει, διότι δυστυχώς σε εμάς έλαχε ο κλήρος, για να τη σώσουμε ή να την καταστρέψουμε. Ένας τρόπος να τη σώσουμε, είναι να εφαρμόσουμε τη Φιλοκοσμία.

Με το Φιλοκοσμικό συγγραφικό μου έργο, δε θέλω τίποτε άλλο παρά να μου δοθεί η δυνατότητα να βγω από την καλλιεργούμενη και επιτεινόμενη μοναξιά των ημερών συζητώντας μαζί σας, για το πώς θα διαχειριστούμε το δώρο της ζωής που έχουμε στα χέρια μας. Επίσης, να σας πω, πώς νιώθω για το παρόν και το μέλλον της ανθρωπότητας αλλά να ακούσω και εσάς να μιλάτε και να ενδιαφέρεστε για τα ίδια.

Φιλοκοσμία

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Κάθε κοινωνία επηρεάζεται από δύο κυρίαρχα θέματα: Το μεν πρώτο, είναι το πολιτικό της σύστημα το οποίο εξετάζουμε στο βιβλίο [1] με τίτλο «Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία» (βλέπε Παράρτημα), το δε δεύτερο, είναι το οικονομικό της σύστημα που εξετάζουμε στο παρόν βιβλίο. Το παρόν βιβλίο, είναι χωρισμένο σε δύο κεφάλαια, ως εξής:

Το πρώτο κεφάλαιο αναφέρεται, αφενός μεν στο οικονομικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας, αφετέρου δε στα τρία οικονομικά συστήματα που έχουμε σήμερα (δηλ. στον καπιταλισμό, στο σοσιαλισμό και στον κομμουνισμό). Τα εν λόγω τρία οικονομικά συστήματα, για διευκόλυνση, τα ονομάζουμε τα τρία «ισμός».

Το δεύτερο κεφάλαιο, αναφέρεται σε μια νέα μορφή οικονομικού συστήματος που ονομάζω **Φιλοκοσμική Οικονομία** ή μονολεκτικά **φιλοκοσμισμός**. Ο φιλοκοσμισμός, θα έχει μία μόνο τάξη, η οποία θα λέγεται **διευρυμένη μεσαία τάξη**. Σε αυτή την τάξη, θα υπάρχει ένα «άνω» όριο στον πλούτο και ένα «κάτω» όριο στη φτώχεια. Αυτό σημαίνει ότι κανένας δε θα ξεπερνά το «άνω» όριο σε πλούτο, ούτε θα υπολείπεται του «κάτω» ορίου σε φτώχεια.

Ο φιλοκοσμισμός, είναι μια προσπάθεια αναγέννησης της Αθηναϊκής Οικονομίας σε μια βελτιωμένη μορφή της. Συγκεκριμένα, ο φιλοκοσμισμός, θα αναβαθμίζει το οικονομικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας βάζοντας και ένα «κάτω» όριο στη φτώχεια σε αντίθεση με τους αρχαίους Αθηναίους που έβαζαν μόνο ένα «άνω» όριο στον πλούτο.

Για να ελπίσουμε στα σοβαρά ότι θα μπορέσουμε να βελτιώσουμε σημαντικά τη ζωή μας, σε οικονομικό επίπεδο, θα χρειαστεί να κάνουμε ένα **μεγάλο οικονομικό άλμα**. Ένα τέτοιο άλμα, είναι η **μετάβαση από το υπάρχον στο νέο οικονομικό σύστημα που το ονόμασα φιλοκοσμισμός**. Αν δεν εφαρμόσουμε μία τέτοια ή παρόμοια ριζοσπαστική οικονομική αλλαγή, απλά ματαιοπονούμε.

Ο φιλοκοσμισμός, είναι μία πρόταση, για **συζήτηση** και **προβληματισμό**, σχετικά με το πώς θα οργανωθούμε οικονομικά, προκειμένου να βελτιώσουμε τη ζωή μας. Είναι μία πρόταση, που πιστεύω ότι ταιριάζει να εφαρμοστεί στον αναδυόμενο νέο κόσμο μας.

Ο βασικός στόχος του φιλοκοσμισμού, είναι να εξοστρακίσει την **παγκοσμιοποίηση** και στη θέση της να βάλει τη **φιλοκοσμοποίηση**. Αν το πετύχει αυτό, τότε η φιλοκοσμοποίηση θα απαλλάξει την ανθρωπότητα από τα δεινά που προκαλεί ο καπιταλισμός. Το γεγονός αυτό,

Πρόλογος

πιστεύω ότι θα μας οδηγήσει σε μια ζωή, με ασφάλεια, ειρήνη, δημοκρατία, ελευθερία, ευημερία, παιδεία, πολιτισμό και ανθρωπιά. Μία ζωή, που θα έχει περισσότερο νόημα και ουσία.

21 Μαρτίου 2015

Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος

*Ο Θεός δημιούργησε
τον άνθρωπο και ο
άνθρωπος δημιούργησε
το φτωχό.*

Λαϊκή σοφία

*Εκείνο που με θλίβει περισσότερο, δεν
είναι η παρανομία, η εκμετάλλευση, η
εξαθλίωση και η δυστυχία που προκαλούν
οι κακοί άνθρωποι, αλλά η αδιαφορία,
η συμφεροντολογία και η δειλία των
καλών να πολεμήσουν τους κακούς.*

Ο συγγραφέας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ

1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Το μείζον θέμα της ζωής του ανθρώπου, ήταν και είναι η επιβίωσή του. Για να εξασφαλίσει την επιβίωσή του, από καταβολής κόσμου, έχει εφαρμόσει μία πληθώρα διαφορετικών οικονομικών συστημάτων. Στο παρόν κεφάλαιο θα παρουσιάσουμε, αφενός μεν τα βασικά χαρακτηριστικά του οικονομικού συστήματος της αρχαίας Αθήνας το οποίο ονομάζουμε **Αθηναϊκή Οικονομία**, αφετέρου δε τις σημερινές οικονομίες ή αλλιώς τα σημερινά οικονομικά συστήματα (δηλ. τον καπιταλισμό, το σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό).

1.2 ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η Αθηναϊκή Οικονομία, είχε τα παρακάτω βασικά χαρακτηριστικά.

1. Περιορισμένη ελεύθερη αγορά. Σε γενικές γραμμές, το οικονομικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας ήταν η ελεύθερη αγορά, όπου ίσχυαν οι δυνάμεις της προσφοράς και της ζήτησης. Όμως, πολλά είδη, ιδιαίτερα τα είδη πρώτης ανάγκης, ήταν διατιμημένα (δηλ. οι τιμές ήταν προκαθορισμένες από το δήμο). Γι' αυτό το λόγο, την αγορά την ονομάζω **«περιορισμένη»** ελεύθερη αγορά. Το πιο κάτω χαριτωμένο παράδειγμα φανερώνει το αληθές της διατίμησης.

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

Έστω ότι μία πολύ όμορφη ιερόδουλη «διεκδικούνταν» από τέσσερις άνδρες. Για τις «υπηρεσίες» της, ο πρώτος τής προσέφερε μισή δραχμή, ο δεύτερος μία δραχμή, ο τρίτος μιάμιση δραχμή και ο τέταρτος δύο δραχμές. Όμως, η διατίμηση για τις υπηρεσίες της ιερόδουλης ήταν δύο δραχμές. Αν παραβιαζόταν η διατίμηση θα προκαλούσε κοινωνικοπολιτικό σκάνδαλο, αφού κανείς δε θα μπορούσε να απολαύσει τις χάρες της ιερόδουλης (αλλά και άλλων παρόμοιων απολαύσεων) από το γεγονός και μόνο ότι ήταν πλουσιότερος. Στο τέλος και οι τέσσερις άνδρες ήθελαν τόσο πολύ την όμορφη ιερόδουλη, που και οι τέσσερις τής προσέφεραν δύο δραχμές. Σε αυτή την περίπτωση, η **κλήρωση** μεταξύ των τεσσάρων ανδρών αποφάσιζε σε ποιόν θα πάει τελικά η ιερόδουλη.

2. Φορολογία. Η φορολογία, ήταν κυρίως άμεση. Οι φτωχοί δεν πλήρωναν άμεσους φόρους, παρά μόνο οι πλούσιοι. Επιπλέον, υπήρχε και έμμεση φορολογία που επιβαλλόταν μόνο στα είδη πολυτελείας. Επειδή οι αγοραστές των πολυτελών ειδών, ήταν κατά κύριο λόγο οι πλούσιοι, αυτό σήμαινε ότι οι φτωχοί δεν πλήρωναν έμμεσους φόρους εκτός ελαχίστων περιπτώσεων που αγόραζαν είδη πολυτελείας.

3. Συμμετοχή στα έξοδα των πολέμων. Οι πλούσιοι, ήταν υποχρεωμένοι να πληρώνουν έκτακτη εισφορά σε περίπτωση πολέμου.

4. Τριηραρχία. Στην αρχαία Αθήνα, η τριηραρχία αποτελούσε θεσμό έκτακτης δημόσιας λειτουργίας που επιβαλλόταν από την Εκκλησία του Δήμου στους πλουσιότερους των πολιτών. Κατά την τριηραρχία παραδίνονταν στους πιο πλούσιους πολεμικά πλοία που ονομάζονταν τριήρεις. Τα πλοία αυτά ήταν «γυμνά». Αυτοί είχαν την υποχρέωση να τα εξοπλίσουν, να τα συντηρήσουν, να τα επανδρώσουν με κωπηλάτες κλπ., έτσι ώστε εν καιρώ πολέμου να είναι έτοιμα για δράση, στην οποία θα συμμετείχαν και οι ίδιοι.

5. Χορηγία. Η πόλη, υποχρέωνε τους πλούσιους να πληρώνουν τα έξοδα που απαιτούνταν για τη συγκρότηση και εκπαίδευση του χορού κάθε θεατρικού έργου. Υπενθυμίζουμε ότι, στα θεατρικά έργα της αρχαίας Αθήνας υπήρχε πάντα μία ομάδα ατόμων (που ονόμαζαν χορό), η οποία έπαιρνε μέρος στο θεατρικό έργο εκπροσωπώντας την κοινωνία (δηλ. εκφράζοντας την άποψη της κοινωνίας στα τεκταινόμενα του έργου).

6. Αντίδοση. Όταν επρόκειτο για κάποιο πολυδάπανο έργο, το οποίο ήταν πολύ χρήσιμο για την πόλη, τα έξοδα του έργου τα ανέθεταν στον πλουσιότερο Αθηναίο τον οποίο, για διευκόλυνση, ονομάζουμε πλούσιο Α. Όμως, αν ο εν λόγω πλούσιος Α θεωρούσε πως δεν ήταν αυτός ο πλουσιότερος της πόλης, τότε υποδείκνυε κάποιον άλλον πλούσιο,

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

π.χ. τον πλούσιο Β, ισχυριζόμενος ότι ο Β ήταν πλουσιότερος από εκείνον. Σε αυτή την περίπτωση, ακολουθείτο η εξής διαδικασία: Αν ο πλούσιος Β θεωρούσε ότι ήταν πλουσιότερος του Α, τότε αναλάμβανε χωρίς διαμαρτυρία τα έξοδα του έργου. Όμως, στην περίπτωση που ο πλούσιος Β, θεωρούσε πως ήταν φτωχότερος του Α, τότε ο Β θα προκαλούσε τον Α λέγοντάς του: Αφού επιμένεις ότι εγώ είμαι πλουσιότερος από εσένα, τότε ευχαρίστως να αναλάβω εγώ τα έξοδα του έργου με την προϋπόθεση όμως, ότι θα ανταλλάξουμε περιουσίες. Είναι φανερό, ότι η τελική απόφαση θα αποκάλυπτε ποιός από τους δύο, ήταν τελικά ο πλουσιότερος. Η χρήση του θεσμού της αντίδοσης, είχε ως αποτέλεσμα την αποκάλυψη των περιουσιακών στοιχείων των πλουσίων του Δήμου.

7. Αναδιανομή του πλούτου. Οι πλούσιοι πλήρωναν τις πάσης φύσεως δαπάνες για τα έργα και τις λειτουργίες της πόλης ενώ οι υπόλοιποι πολίτες δε συμμετείχαν. Οι λειτουργίες διακρίνονταν σε τακτικές και έκτακτες και ήταν είτε στρατιωτικής είτε πολιτειακής φύσεως. Έκτακτες ήταν π.χ. η τριηραρχία και τακτικές ήταν π.χ. η χορηγία. Ακόμα, οι πλούσιοι χρηματοδοτούσαν τους φτωχούς, για να έχουν μία καλύτερη ζωή, π.χ. οι πλούσιοι πλήρωναν τα εισιτήρια των φτωχών, για την παρακολούθηση θεατρικών έργων. Αυτός ο τρόπος οικονομικής διαχείρισης του πλούτου των πολιτών στην αρχαία Αθήνα, δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά η αναδιανομή του πλούτου (από τους πλούσιους προς τους φτωχούς).

8. Περιορισμός στην απόκτηση μεγάλης περιουσίας. Το οικονομικό θεσμικό πλαίσιο του Δήμου, εμπόδιζε την απόκτηση μεγάλων περιουσιών. Τα μεγάλα και λαμπερά σπίτια, η επίδειξη πλούτου σε οποιαδήποτε μορφή της κλπ. ήταν αδιανόητα. Αν κάποιος πλούσιος έκανε το λάθος να επιδείξει τον πλούτο που διέθετε, γρήγορα κάποια ανάθεση έργου θα του έκοβε τη διάθεση για επίδειξη.

9. Κατανομή του πλούτου και της πολιτικής δύναμης. Ο πλούτος των πολιτών μετριόταν σε μέδιμνα, όπου το ένα μέδιμνο ήταν περίπου 80 κιλά προϊόντων. Τα πολιτικά αξιώματα απονέμονταν βάση συγκεκριμένων οικονομικών κριτηρίων. Ως εκ τούτου, οι πολίτες διακρίνονταν (με βάση τα εισοδήματά τους) κατά φθίνουσα σειρά πλούτου, σε τέσσερις κατηγορίες, ως εξής:

➤ **Πεντακοσιομέδιμνοι.** Αθηναίοι πολίτες ιδιοκτήτες γης, που απέφεραν τουλάχιστον πεντακόσιους μεδίμνους ο καθένας ετησίως.

➤ **Τριακοσιομέδιμνοι.** Αθηναίοι πολίτες ιδιοκτήτες γης, που απέφεραν τριακόσιους μεδίμνους ο καθένας ετησίως. Οι τριακοσιομέδιμνοι λέγονταν αλλιώς και **ιππείς** γιατί είχαν στην κατοχή τους ένα άλογο.

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

➤ **Διακοσιομέδιμνοι.** Αθηναίοι πολίτες ιδιοκτήτες γης, που απέφεραν διακόσιους μεδίμνους ο καθένας ετησίως. Οι διακοσιομέδιμνοι λέγονταν αλλιώς και **ζευγίτες** γιατί είχαν στην κατοχή τους, ένα ζεύγος βοδιών.

➤ **Θήτες.** Αθηναίοι πολίτες, χωρίς περιουσία ή σταθερό εισόδημα (δηλ. μεροκαματιάρηδες).

Κατά προσέγγιση, η κατανομή των 30.000 μελών της Εκκλησίας του Δήμου στις εν λόγω τέσσερις κατηγορίες, ήταν ως εξής:

- Πεντακοσιομέδιμνοι, 500 άτομα.
- Τριακοσιομέδιμνοι, 2.500 άτομα.
- Διακοσιομέδιμνοι, 7.000 άτομα.
- Θήτες, 20.000 άτομα.

Η οικονομική διαστρωμάτωση των πολιτών στην αρχαία Αθήνα, κατηγοριοποιούνταν σε τρεις τάξεις. Η πρώτη, ήταν η ανώτερη τάξη, στην οποία ανήκαν οι πεντακοσιομέδιμνοι. Η δεύτερη τάξη, ήταν η μεσαία τάξη στην οποία ανήκαν οι τριακοσιομέδιμνοι και οι διακοσιομέδιμνοι και τέλος η κατώτερη τάξη, στην οποία ανήκαν οι θήτες. Ως εκ τούτου, η κατηγορία των θητών είχε τα 2/3 των ψήφων στην Εκκλησία του Δήμου ενώ οι τρεις υπόλοιπες κατηγορίες είχαν μόνο το 1/3. Αυτό σημαίνει ότι, την πλειοψηφία στην Εκκλησία του Δήμου την είχαν οι θήτες. Επομένως, συγκρίνοντας τη δύναμη του πλούτου με την πολιτική δύναμη προκύπτει ότι ήταν αντιστρόφως ανάλογες. Αυτό δείχνει, ότι όλοι τους συμβιβάστηκαν και συναποτέλεσαν το Δήμο. Η εικόνα αυτή της αρχαίας Αθήνας, είναι ατράνταχτη απόδειξη ότι η Αθηναϊκή Δημοκρατία, ήταν μία λαϊκή Δημοκρατία και ο πολιτισμός της, ήταν ένας λαϊκός πολιτισμός.

Επιπλέον, η Αθηναϊκή Δημοκρατία προστάτευε τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των φτωχών, χωρίς να υποτιμά τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των πλουσίων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Αθηναϊκή Δημοκρατία περιόριζε την κοινωνική ανισότητα και στερούσε τη δυνατότητα από τους πλούσιους να μετατρέπουν τον πλούτο τους σε πολιτική επιρροή και έλεγχο της εξουσίας.

Αξίζει να τονίσουμε ότι οι αρχαίοι Αθηναίοι, ζούσαν **απλά** και **μετρημένα**. Στην περίπτωση που κάποιος ήθελε να ζήσει πλούσια δεν ήταν καλοδεχούμενος στην αρχαία Αθήνα και έτσι έπρεπε να πάει σε άλλη πόλη.

Εύχομαι κάποια στιγμή στο μέλλον, η ανθρωπότητα να ζει μέσα στα πλαίσια της Αθηναϊκής Οικονομίας, δηλ. **απλά** και **με μέτρο**. Αν κάποιος επιμένει να θέλει να ζήσει πλούσια, τότε θα πρέπει να πάει σε άλλο πλανήτη. Στον πλανήτη μας, δε θα είναι πια καλοδεχούμενος.

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

Στο σημείο αυτό, αξίζει να κάνουμε μία σύντομη αναφορά στο οικονομικό σύστημα της πόλης, της αρχαίας Σπάρτης. Ο βασιλιάς Λυκούργος της Σπάρτης, έκανε μια σημαντική νομισματική μεταρρύθμιση βάση της οποίας κατήργησε τα νομίσματα που ήταν φτιαγμένα από πολύτιμα μέταλλα και εισήγαγε νομίσματα που ήταν καμωμένα από σίδηρο. Αυτά τα σιδερένια νομίσματα, ήταν ογκωδέστατα και πολύ βαριά. Αυτό πρακτικά σήμαινε ότι, όταν ένας Σπαρτιάτης ήθελε να αγοράσει κάτι που είχε σχετικά μεγάλη αξία, ήταν σχεδόν αδύνατον να μεταφέρει τα απαιτούμενα σιδερένια νομίσματα από το σπίτι του στον τόπο που θα έκανε την αγορά, με αποτέλεσμα να μην πραγματοποιήσει τελικά την αγορά. Οι σημαντικότερες επιπτώσεις των σιδερένιων νομισμάτων, ήταν ότι το εμπόριο έγινε πολύ δύσκολο, ο πλουτισμός αποθαρρύνθηκε και η οικονομική ανισότητα των Σπαρτιατών περιορίστηκε.

1.3 ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ

Στην εποχή μας, υπάρχουν τρία οικονομικά συστήματα ή εν συντομία, τρία «ισμός», τα οποία είναι ο καπιταλισμός, ο σοσιαλισμός και ο κομμουνισμός. Αυτά τα τρία «ισμός», σήμερα βρίσκονται σε παρακμή. Έδωσαν εξετάσεις και απέτυχαν, διότι απεδείχθη στην πράξη ότι δυστυχώς δεν επαρκούν για την εξασφάλιση μιας δίκαιης και ανθρώπινης ζωής για όλους μας. Μακάρι, έστω ένα από τα συστήματα αυτά, να μας είχε αποδείξει ότι έχει τη δυνατότητα να μας εξασφαλίσει μια καλή ή έστω μία ανεκτή ζωή. Δυστυχώς κανένα από αυτά, δεν μπόρεσε να ικανοποιήσει την απαίτηση αυτή, η οποία θα πρέπει πιστεύω να αποτελεί τον κύριο στόχο κάθε οικονομικού συστήματος.

1.4 ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Ο καπιταλισμός, είναι ένα οικονομικό σύστημα όπου η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και διακίνησης των προϊόντων, κατέχονται από ιδιώτες που έχουν ως κύριο στόχο το κέρδος. Ο καπιταλισμός, είναι μία **τριταξική** κοινωνία, όπου η κατανομή του πληθυσμού του συνόλου των καπιταλιστικών χωρών της Γης, κατά προσέγγιση, μοιάζει με αναποδογυρισμένο κολονάτο ποτήρι κρασιού [σχήμα 1.1(α)]. Η οικονομική διαστρωμάτωση του καπιταλισμού διακρίνεται στις τρεις ακόλουθες τάξεις: Την ανώτερη, τη μεσαία και την κατώτερη. Κατά προσέγγιση, στην ανώτερη τάξη ζει το 3%, στη μεσαία το 7% ενώ στην κατώτερη, ζει το 90% του συνολικού πληθυσμού των καπιταλιστικών χωρών. Σε περίπτωση που θέλουμε να δούμε, πως είναι κατανεμημένος ο πλούτος, τότε

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

αρκεί να αναποδογυρίσουμε το κολονάτο ποτήρι, του κρασιού έτσι ώστε να έρθει στην κανονική του θέση. Θεμελιωτής του καπιταλισμού, υπήρξε ο Άνταμ Σμιθ (εικόνα 1.2).

Το ηθικό περίβλημα του καπιταλισμού, περιλαμβάνει την ελευθερία, τον ορθό λόγο, το ατομικό συμφέρον, την επιδίωξη της ατομικής ιδιοκτησίας, επιτυχίας και ευδαιμονίας. Το σύστημα αυτό, στην πράξη γίνεται επιτυχία μόνο για ολίγους και ποτέ για όλους. Αυτοί οι ολίγοι, είναι που τελικά θα φθάσουν στην ατομική επιτυχία, εκμεταλλευόμενοι τους άλλους, ακόμα και πατώντας επί πτωμάτων.

Ο καπιταλισμός γενικά, έφερε τη μεγάλη υλική αναβάθμιση. Η αναβάθμιση αυτή έχει τεράστια σημασία, γιατί επηρέασε πολύ θετικά το βιοτικό επίπεδο του ανθρώπου. Όμως, για να το πετύχει αυτό, έχει υποτάξει τον άνθρωπο στη λογική τής παραγωγικότητας, τής αποτελεσματικότητας και τής κατανάλωσης. Αυτή είναι η σαρωτική λογική τής σύγχρονης βιομηχανικής κοινωνίας, που σαν χείμαρρος μάς παρασύρει στο δρόμο της ολοκληρωτικής αλλοτρίωσης. Έτσι, ο σύγχρονος άνθρωπος, αποξενωμένος από τον πραγματικό του εαυτό, γίνεται έρμαιο μιας έμμεσα επιβαλλόμενης συνεχούς ανάγκης να κερδίζει τη ζωή του. Για να το πετύχει αυτό, δουλεύει όσο πιο σκληρά και πιο αποδοτικά μπορεί, πολλές φορές σε δύο, ακόμα και σε τρεις δουλειές. Παρόλα αυτά, στο τέλος φτάνει, **ουσιαστικά να χάνει** αυτό που με τόσο κόπο προσπάθησε να **κερδίσει**, που δεν είναι τίποτα άλλο, από τη ζωή του.

Ο καπιταλισμός, από τη φύση του, είναι αδύνατον να γίνει μια κοινωνία μέσα στην οποία όλοι θα μπορούν να βγουν κερδισμένοι. Το μόνο που κάνει, είναι να δημιουργεί και να συντηρεί μια κοινωνία μέσα την οποία ελάχιστοι κερδίζουν και αυτοί που κερδίζουν είναι σχεδόν πάντα οι αδίστακτοι και οι ανήθικοι.

Στη φύση όπως γνωρίζουμε, δεν υπάρχει αισχροκέρδεια σε αντίθεση με τον καπιταλισμό. Ο καπιταλισμός, υποβαθμίζει και εν τέλει καταστρέφει τους δύο μεγαλύτερους συντελεστές του πλανήτη μας, που είναι ο άνθρωπος και η φύση.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι ο ιδανικός καπιταλισμός, είναι μια ουτοπία. Η μεγάλη μας αντίρρηση στον ιδανικό καπιταλισμό, είναι ότι δεν μπορεί να εφαρμοσθεί στην πράξη. Γιατί αυτό που ειπώθηκε, ως ικανότητες και χαρίσματα του ανθρώπου, καταλήγει να είναι μια απάνθρωπη μανία εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, σε βαθμό που οι «ικανότητες» και τα «χαρίσματα», μετατρέπονται σε πονηρίες και δολοπλοκίες, που έχουν να κάνουν με το πως θα αδικήσεις, θα εκμεταλλευτείς, θα καταπιέσεις και θα ποδοπατήσεις τους άλλους, αρκεί εσύ να γίνεις πιο πλούσιος και πιο δυνατός.

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

Μακάρι να μπορούσαμε να φτιάξουμε μια κοινωνία τίμιων καπιταλιστών. Η πράξη δείχνει ότι, δυστυχώς δεν μπορούμε. Γι' αυτό υποστηρίζουμε ότι, ο ιδανικός καπιταλισμός δεν είναι εφαρμόσιμος, διότι εκπέμπει μια συνεχώς αυξανόμενη αποπνικτική οσμή ανηθικότητας και απανθρωπιάς.

Δυστυχώς, η κοινωνία της ελεύθερης οικονομίας, έχει καταστήσει να είναι μια κοινωνία, βυθισμένη μέσα σε ένα βούρκο συμφερόντων, διαπλοκής, κερδοσκοπίας, αισχροκέρδειας, τοκογλυφίας, εγκληματικότητας και απανθρωπιάς. Έτσι ο καπιταλισμός μάς εξωθεί σε αυτό που έλεγε ο Τόμας Χομπς:

«Άνθρωπος προς άνθρωπον, λύκος» (homo homini, lupus).

Για του λόγου το αληθές, ας δούμε τη Γη συνολικά. Το 90% της ανθρωπότητας, ζει μέσα στη φτώχεια [σχήμα 1.1(α)], εκ του οποίου το κατώτερο 30% ζει μέσα στην **απόλυτη** φτώχεια παρόλο που ο πλανήτης κατακρεουργείται λυσσαλέα.

Εν κατακλείδι, ο καπιταλισμός κάνει τόσο καλό στην ανθρωπότητα, όσο ο δυνατός αέρας που φυσά το δάσος που καίγεται.

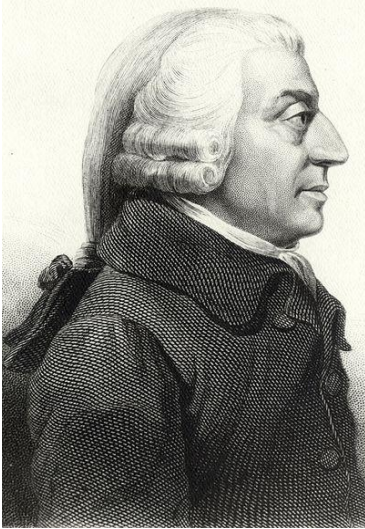
1.5 ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ο σοσιαλισμός είναι ένα κοινωνικό και οικονομικό σύστημα που χαρακτηρίζεται από την κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και την συνεταιριστική διαχείριση της οικονομίας. Στο σοσιαλισμό, η κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής αντικαθιστά σταδιακά την ατομική ιδιοκτησία. Ο σοσιαλισμός είναι μία **τριταξική** κοινωνία, όπου η κατανομή του πληθυσμού του συνόλου των σοσιαλιστικών χωρών της Γης, κατά προσέγγιση, μοιάζει σαν αυγό. Για μία απλή κατανομή του πληθυσμού βλέπε σχήμα 1.1(β). Στην ανώτερη τάξη, προσεγγιστικά ζει το 25%, στη μεσαία το 50% ενώ στην κατώτερη το 25%. Ένας από τους θεμελιωτές του σοσιαλισμού υπήρξε ο Ρόμπερτ Όουεν (εικόνα 1.2).

Ο σοσιαλισμός, είναι είδος προς εξαφάνιση. Αυτό συμβαίνει διότι στις σοσιαλιστικές χώρες επιτρέπεται να υπάρχουν πολύ πλούσιοι. Ο πλούτος σιγά σιγά συγκεντρώνεται στα χέρια λίγων, οι οποίοι, προφανώς, «συγγενεύουν» με τον καπιταλισμό, με αποτέλεσμα να επιδιώκουν το μετασχηματισμό της χώρας τους από σοσιαλιστική σε καπιταλιστική. Αυτό, μεταξύ άλλων, έχει ως αποτέλεσμα τα σοσιαλιστικά κόμματα να κινούνται από τα αριστερά προς το κέντρο (κεντροαριστερά) και από το κέντρο προς τα δεξιά (κεντροδεξιά), γεγονός που οδηγεί σε

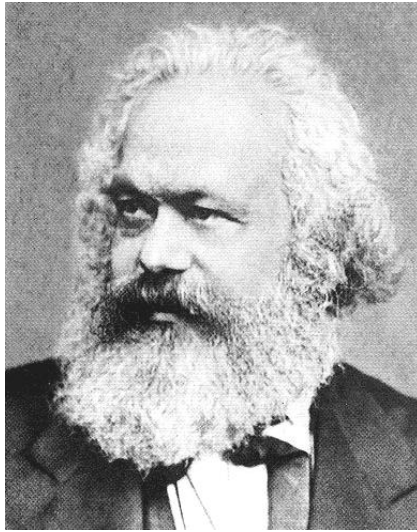
Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

Άνταμ Σμιθ (1723 – 1790)

Ρόμπερτ Όουεν (1771 – 1858)

Καρλ Μαρξ (1818 – 1883)

Εικόνα 1.2. Ο θεμελιωτής του καπιταλισμού Άνταμ Σμιθ, ένας από τους θεμελιωτές του σοσιαλισμού Ρόμπερτ Όουεν και ο θεμελιωτής του κομμουνισμού Καρλ Μαρξ.

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

απορρόφηση των σοσιαλιστικών χωρών από τον καπιταλισμό, όπως έχει ήδη συμβεί σχεδόν σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες με εξαίρεση τις Σκανδιναβικές.

1.6 ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ο κομμουνισμός ως έννοια σχετίζεται με μια μορφή κοινωνίας η οποία θα λειτουργεί αμεσοδημοκρατικά και αποκεντρωμένα, χωρίς κράτος ή διακριτές κοινωνικές τάξεις. Ακόμα, θεωρείται ως η ανώτερη βαθμίδα εξέλιξης του σοσιαλισμού. Ο κομμουνισμός, είναι μία μονοκομματική **αταξική** (δηλ. δεν έχει τάξεις) κοινωνία που μοιάζει με επίπεδο δίσκο. Η κοινωνία ολόκληρη ζει σε ένα καθεστώς όπου κανένας δεν είναι φτωχότερος αλλά ούτε και πλουσιότερος από τον άλλο. Ειδικότερα, όταν ο πλούτος της χώρας αυξάνεται τότε το επίπεδο του δίσκου ανεβαίνει και αντίστροφα όταν ο πλούτος της χώρας μειώνεται τότε το επίπεδο του δίσκου κατεβαίνει. Ενδεικτικά παραδείγματα τέτοιων χωρών που υπάρχουν σήμερα, είναι το Βιετνάμ, η Βόρεια Κορέα, η Κούβα και η Κίνα. Θεμελιωτής του κομμουνισμού, υπήρξε ο Καρλ Μαρξ (εικόνα 1.2).

Η **ιδανική** αταξική κοινωνία, είναι μια ουτοπική κοινωνία. Η μεγάλη μας αντίρρηση στην εγκαθίδρυση της αταξικής κοινωνίας, είναι όπως αποδείχτηκε ότι, δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη. Ακόμα και στις περιπτώσεις που εφαρμόστηκε, αντί για μια ιδανική αταξική κοινωνία, φθάσαμε τελικά να έχουμε μια κοινωνία καταπιεσμένων, ανελεύθερων και εξαθλιωμένων ανθρώπων, όπου οι ολίγοι, οι πλέον ένθερμοι κομμουνιστές (οι αποκαλούμενοι νομενκλατούρα), έχοντας τα ηνία της κοινωνίας στα χέρια τους περνούν καλά ενώ ο λαός έχει τα μαύρα του τα χάλια. Η ιδανική αταξική κοινωνία, στην υλοποίησή της, κατάντησε να είναι ένα σύνολο αργόσχολων υπαλλήλων, βουτηγμένων μέσα σε μια ανήθικη γραφειοκρατία, με αποτέλεσμα λαός και ηγεσία, να σχηματίζουν μια κοινωνία που διέπεται από στασιμότητα, φτώχεια και ταπείνωση. Ειδικά για τη φτώχεια, στην τέως Σοβιετική Ένωση, είχε κυκλοφορήσει το εξής «χαριτωμένο», ότι ο λαός από τη μεριά του, έλεγε: *«Εμείς κάνουμε ότι δουλεύουμε και αυτοί κάνουν ότι μας πληρώνουν»*. Η δε ηγεσία, από τη μεριά της, έλεγε: *«Εμείς κάνουμε ότι τους πληρώνουμε και αυτοί κάνουν ότι δουλεύουν»*. Ίσως, μόνο αυτό αρκεί για να βγάλει καθέννας τα συμπεράσματά του, για την τόσο μικρή «ταχύτητα» της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της τέως Σοβιετικής Ένωσης.

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

Αξιοσημείωτο είναι ότι, τις τελευταίες δεκαετίες η μεγάλη ατμομηχανή του κομμουνισμού (δηλ. η εργατική δύναμη), έχει αποδυναμωθεί. Δε θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι, σε κάποιες χώρες έχει γίνει είδος υπό εξαφάνιση, ιδιαίτερα μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης, το 1989. Συγκεκριμένα, σήμερα η εργατική δύναμη έχει εξασθενήσει, τόσο στις καπιταλιστικές χώρες της Δύσης, όσο και στις φτωχές χώρες του υπόλοιπου κόσμου. Η κατάσταση αυτή, κατά τη γνώμη μου, είναι εξαιρετικά ανησυχητική, διότι έχει πέσει το μεγαλύτερο προπύργιο της πάλης εναντίον της αδικίας, της φτώχειας και της αγραμματοσύνης των λαών σε κάθε γωνιά της Γης.

Πολλοί συνάνθρωποί μας, οι οποίοι είναι αμετακίνητοι οπαδοί του Μαρξισμού, βλέπουν ως μόνη λύση στα σημερινά πλανητικά αδιέξοδα, την εφαρμογή του κομμουνισμού στη Γη. Προσωπικά, σέβομαι απόλυτα την επιθυμία τους. Όμως, έχω τη γνώμη ότι, η πρότασή τους είναι ανέφικτη, διότι δεν είναι δυνατόν να έχεις σοβαρές ελπίδες ότι θα βγάλεις την ανθρωπότητα από τα μεγάλα της αδιέξοδα με μια προσέγγιση (όποια και αν είναι αυτή) που δοκιμάστηκε περίπου για έναν αιώνα σε πολλές, τόσο σε μικρές όσο και σε μεγάλες χώρες, σε πλούσιες όσο και σε φτωχές χώρες και που μόλις πρόσφατα κατέρρευσε και μάλιστα εκ των έσω. Γι' αυτό, πιστεύω ακράδαντα ότι, οφείλουμε **να αναζητήσουμε μια νέα προσέγγιση**, η οποία θα είναι πρακτικά εφαρμόσιμη και θα έχει περισσότερες πιθανότητες να πετύχει.

Τέλος, δεν παραλείπουμε να αναφέρουμε τη μεγάλη συμβολή του κομμουνισμού στην ανθρωπότητα, που είναι ότι έφερε την αναβάθμιση της κοινωνικής συνείδησης του ανθρώπου, έτσι ώστε, να ξέρει ποιοι είναι οι εκμεταλλευτές του και πως μπορεί να τους ανατρέψει.

1.7 Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

Η σημερινή οικονομική εικόνα της ανθρωπότητας, μπορεί να συνοψισθεί στα πιο κάτω.

1. Παγκοσμιοποίηση. Έχει ως στόχο, την κυριαρχία του παγκόσμιου καπιταλισμού (δηλ. του πολυεθνικού κεφαλαίου). Αυτό σημαίνει ότι, η δύναμη του κράτους ολοένα και περισσότερο αποδυναμώνεται και αμφισβητείται από την ισχύ και τον εναγκαλισμό των υπερεθνικών επιχειρήσεων. Η παγκοσμιοποίηση, λειτουργεί με αυξανόμενη ανευθυνότητα, ασυδοσία, βαρβαρότητα, διαφθορά και αυταρχισμό. Η δημοκρατία και η πολυφωνία συμπιέζονται, πολλές φορές αφόρητα. Η

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

παγκοσμιοποίηση μάς χειραγωγεί και μας κρατά ομήρους και σκλάβους της, όχι αλυσοδέοντας τα πόδια μας (όπως γινόταν παλιά), αλλά αλυσοδέοντας τα μυαλά μας.

2. Χρηματιστηριακό κέρδος. Ανά λεπτό της ώρας, αυξάνεται κατά 100 εκατ. δολάρια. Αντίθετα, η παραγωγή που είναι η πραγματική κινητήριος δύναμη της ανάπτυξης, συρρικνώνεται, με αποτέλεσμα να διογκώνεται η αχυρένια και επικίνδυνη οικονομία τού χρηματιστηρίου, όπου μεταξύ άλλων, ξεπλένεται το μαύρο χρήμα (δηλ. τα χρήματα που προκύπτουν από απάτες, βρωμιές, διαπλοκές, εγκλήματα, εμπόριο όπλων, ναρκωτικά κτλ.). Κοντολογίς, καταργήθηκε ο μόνος ουσιαστικός λόγος ύπαρξης του καπιταλισμού, που είναι οι επενδύσεις κεφαλαίου στην παραγωγή, δεδομένου ότι η ημερήσια παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών, εκτιμάται ότι είναι γύρω στο 5% του όγκου των χρηματιστηριακών συναλλαγών.

3. Αδρανοποίηση κρατών. Τα κράτη αδρανούν, με αποτέλεσμα να συγκαλύπτουν τη διάδοση και επικράτηση τής παγκοσμιοποίησης, γεγονός που οδηγεί σε πρωτοφανή ύψη την ανεργία (ιδιαίτερα στους νέους), τη φτώχεια, την εξαθλίωση και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς. Κατά συνέπεια, το ειδικό βάρος των πολιτών, στη λήψη αποφάσεων που τους αφορούν, έχει περιοριστεί απελπιστικά.

4. Υλικά αγαθά. Ο άνθρωπος, για να επιζήσει, έχει ανάγκη από υλικά αγαθά. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητο να εργασθεί για να τα αποκτήσει. Στην καπιταλιστική κοινωνία, η ανάγκη για υλικά αγαθά, μετασχηματίζεται σε δουλεία. Αυτό με τη σειρά του, οδηγεί στη λατρεία του κέρδους της ιδιοκτησίας και του πλούτου. Αυτός ο μετασχηματισμός της ανάγκης σε λατρεία, σπρώχνει τον άνθρωπο στη ματαιοδοξία, την κενότητα και στον ψυχρό και άκρατο ατομισμό. Όμως, προς πληροφόρηση όλων αυτών που λατρεύουν τον πλούτο να πούμε ότι **ο πραγματικός πλούτος, είναι οι άνθρωποι και όχι το χρήμα.**

5. Μη συνύπαρξη υλικών και πνευματικών αγαθών. Ο μεγάλος ζήλος για τα υλικά αγαθά, είναι αδύνατον να συνυπάρξει με τα πνευματικά αγαθά. Είναι σαν να βάζουμε το νερό (υλικά αγαθά) μαζί με τη φωτιά (πνευματικά αγαθά). Δε χωράει αμφιβολία, ότι το νερό θα «νικήσει» τη φωτιά τελικά και θα τη σβήσει.

6. Απουσία οράματος. Δεν υπάρχει όραμα για έναν καλύτερο κόσμο διότι η παγκοσμιοποίηση ασχολείται με το πως θα κάνει τους πλούσιους, πλουσιότερους με αποτέλεσμα να κάνει τους φτωχούς, φτωχότερους.

7. Συσσώρευση πλούτου στα χέρια λίγων.

- Οι 3 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον κόσμο, έχουν περιουσία που ξεπερνά σε άθροισμα το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν (ΑΕΠ), των 28 λιγότερο αναπτυγμένων χωρών του πλανήτη.

- Οι 82 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον κόσμο, έχουν τόσο ετήσιο εισόδημα, όσο είναι το ετήσιο εισόδημα όλου (!) του ινδικού λαού, ο οποίος είναι γύρω στα 1.1 δισεκατομμύρια άνθρωποι!

- Οι 358 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον κόσμο, έχουν τόσο ετήσιο εισόδημα, όσο είναι το ετήσιο εισόδημα του μισού (!) πληθυσμού της Γης, που είναι 3.5 δισεκατομμύρια άνθρωποι! Δηλαδή, καθένας από αυτούς, κατά μέσον όρο, έχει τόσο εισόδημα, όσο έχουν 10 εκατομμύρια άνθρωποι μαζί.

- Το 1% των πλουσιότερων της Γης απολαμβάνει το 40% του παγκόσμιου πλούτου ενώ το 40% των φτωχότερων της Γης απολαμβάνει το 2.5% του παγκόσμιου πλούτου.

- Το 20% των πλουσιότερων της Γης, κατέχει το 83% του παγκόσμιου πλούτου. Το επόμενο 20%, κατέχει το 12.5%. Το επόμενο 20%, κατέχει το 2%. Το επόμενο 20% κατέχει το 1.5% και τέλος το 20% των περισσότερων φτωχών κατέχει το 1%.

- Τέλος, το ένα τέταρτο του πληθυσμού της Γης, αμοιβεται καθημερινά με ένα δολάριο το πολύ. Οι άνθρωποι ζουν, όπως το χαρακτηρίζουν τα Ηνωμένα Έθνη, μέσα στην **απόλυτη** φτώχεια. Είναι αβέβαιο αν θα βρουν δουλειά, από τη μια μέρα στην άλλη.

8. Τράπεζες.

Οι πολύ μεγάλες τράπεζες και οι οίκοι αξιολόγησης παίζουν κυρίαρχο ρόλο, σχεδόν πάντα με καταστροφικές συνέπειες για τους λαούς της Γης, όπως φαίνεται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- Η δύναμη της τοκογλυφίας και της αισχροκέρδειας των τραπεζών είναι τόσο μεγάλη που είναι σε θέση να οδηγήσει χώρες στην πτώχευση, ακόμα και ενώσεις κρατών (π.χ. Ευρωπαϊκή Ένωση), στη διάλυση. Επίσης, ενδέχεται να οδηγήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα στη φτώχεια και την εξαθλίωση, αρκεί οι τράπεζες να μπορούν να αυξήσουν τα κέρδη τους.

- Οι τράπεζες κυριαρχούν στο βαθμό που μετατρέπουν την **δημοκρατία** σε **τραπεζοκρατία**.

- Οι πολιτικοί, δεν μπορούν να κυβερνήσουν τη χώρα τους, διότι οι τράπεζες «κυβερνούν» τους πολιτικούς.

- Οι πολυεθνικές εταιρείες μετατρέπουν τη **δημοκρατία** σε **εταιροκρατία**.

9. Κορπορατισμός. Ο πυρήνας του καπιταλισμού, είναι ο κορπορατισμός. Με λίγα λόγια, είναι οι μαμούθ οικονομικές συντεχνίες οι οποίες κυβερνούν τον κόσμο. Αυτές οι συντεχνίες, δεν ενδιαφέρονται για την κοινωνία, παρά μόνο για την αύξηση των κερδών τους. Γι' αυτό, επιβάλλεται να καταργηθούν. Αν δεν καταργήσουμε εμείς αυτές, τότε θα καταργήσουν αυτές εμάς.

10. Δικτατορία αγορών. Ζούμε στην εποχή της δικτατορίας των αγορών. Ζούμε στην εποχή της δικτατορίας του χρήματος.

Συμπεραίνουμε λοιπόν, βάση της σημερινής οικονομικής εικόνας της ανθρωπότητας, ότι ο καπιταλισμός και η παγκοσμιοποίηση, απέτυχαν παταγωδώς στο να μας προσφέρουν μια καλή ζωή. Το μόνο που έχουν καταφέρει, είναι να οδηγήσουν την ανθρωπότητα σε έναν ωκεανό αθλιότητας, που κάθε μέρα μεγαλώνει όλο και περισσότερο.

1.8 Η ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ

Στις μέρες μας, η ανέχεια χτυπά αλύπητα τους φτωχούς, ιδιαίτερα την πιο ευαίσθητη και απροστάτευτη κατηγορία ανθρώπων, που είναι τα παιδιά. Υπάρχουν φτωχά παιδιά που πηγαίνουν ακόμα και σε αποξηραμένους αγρούς, ψάχνοντας να βρουν αν υπάρχουν λίγα σπόρια, προκειμένου να ξεγελάσουν την πείνα τους. Η παιδική θνησιμότητα, είναι στα ύψη. Αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο, στις αρρώστιες, στην πείνα και στην έλλειψη καθαρού πόσιμου νερού (εικόνα 1.3).

Συγκεκριμένα, η θνησιμότητα που αφορά παιδάκια κάτω του ενός έτους, είναι τρομακτική. Ας σκεφτούμε μόνο ότι, κάθε χρόνο πεθαίνουν γύρω στα 6 εκατ. παιδάκια. Επίσης, κάθε χρόνο πεθαίνουν γύρω στα 15 εκατ. παιδάκια, ηλικίας μέχρι και πέντε ετών. Στη συνέχεια, θα παραθέσουμε με μεγαλύτερη λεπτομέρεια κάποια στοιχεία που αφορούν την παιδική θνησιμότητα, τα οποία είναι άκρως ανατριχιαστικά.

- Κάθε δύο δευτερόλεπτα, πεθαίνει 1 παιδάκι.
- Κάθε λεπτό, πεθαίνουν 30 παιδάκια.
- Κάθε ώρα, πεθαίνουν 1.800 παιδάκια.
- Κάθε ημέρα, πεθαίνουν 43.000 παιδάκια.
- Κάθε εβδομάδα, πεθαίνουν 300.000 παιδάκια.
- Κάθε μήνα, πεθαίνουν 1.300.000 παιδάκια.
- Κάθε χρόνο, πεθαίνουν 15.000.000 παιδάκια.
- Κάθε δέκα χρόνια, πεθαίνουν 150.000.000 παιδάκια.
- Κάθε τριάντα χρόνια, πεθαίνουν 470.000.000 παιδάκια (όσος είναι περίπου ο σημερινός πληθυσμός των 28 μελών χωρών της Ε.Ε.).

Εικόνα 1.3. Μικρά παιδιά, στα πρόθυρα του θανάτου από ασитία.

Τα παραπάνω στοιχεία, αποτελούν τις τραγικότερες γραμμές που έχω γράψει σε όλη μου τη ζωή. Δεν το χωράει ο νους μου ότι ζούμε μέσα σε έναν τόσο απάνθρωπο κόσμο.

Επιπλέον, ένα άλλο εξίσου φρικιαστικό και απάνθρωπο γεγονός, είναι η παιδική πορνεία, η οποία εξαπλώνεται κάθε χρόνο όλο και περισσότερο και αφορά παιδιά από μικρής ηλικίας έως και τα πρώτα χρόνια της εφηβίας των. Αυτό συμβαίνει γιατί υπάρχει τόση φτώχεια και δυστυχία σε πολλές οικογένειες, που προκειμένου να γλιτώσει ολόκληρη η οικογένεια το θάνατο από ασитία, οι γονείς «θυσιάζουν» ένα από τα παιδιά τους, εξωθώντας το στην πορνεία. Δεν το χωράει ο νους μου ότι υπάρχουν συνάνθρωποί μας, που φθάνουν σε τέτοιο σημείο εξαθλίωσης και απόγνωσης, ώστε να στέλνουν στους δρόμους το δεκάχρονο κοριτσάκι ή αγοράκι τους, με σκοπό να πέσει θύμα ανώμαλων σεξουαλικών ορέξεων, από ανθρωποειδή. Αυτά τα ανθρωποειδή, που προέρχονται συνήθως από πλούσιες χώρες της Δύσης, οργανώνουν εκδρομές (γνωστές ως σεξοτουριστικές) σε αυτές τις χώρες, με στόχο την παιδική πορνεία. Το γεγονός αυτό, αποτελεί μια εικόνα έσχατης ανθρώπινης καταρράκωσης και παραφροσύνης.

Τα στοιχεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), αποκαλύπτουν πολλές πηγές από τις οποίες μπορούν να καλυφθούν τα έξοδα

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

για την κατάργηση, μια για πάντα, της φτώχειας στον πλανήτη μας. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις εξής δύο περιπτώσεις:

- Οι 225 πιο πλούσιοι άνθρωποι της Γης, να διαθέτουν κάθε χρόνο το 4% της περιουσίας τους.
- Να μειωθούν κατά 4% οι ετήσιες δαπάνες, για πολεμικούς εξοπλισμούς, σε όλο τον πλανήτη.

Παρόλο, που υπάρχουν λύσεις όπως αναφέραμε παραπάνω, μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα το ουσιαστικό για να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά η φτώχεια, γεγονός που οφείλεται στην έλλειψη πολιτικής βούλησης.

1.9 ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Είναι κοινά αποδεκτό ότι η φύση έχει δημιουργήσει, για κάθε μορφή ζωής, μια πανοπλία ικανοτήτων, που έχει ως στόχο να εξασφαλίσει, την **επιβίωση** και τη **διαίωσή** τους. Το δυσκολότερο από αυτά τα δύο, με μεγάλη διαφορά, είναι η επιβίωση. Ειδικά για τον άνθρωπο, η επιβίωση υπήρξε και παραμένει μέχρι σήμερα, ο πιο σημαντικός παράγοντας του ανθρώπινου γίνεσθαι.

Οι σημερινές συνθήκες επιβίωσης του ανθρώπου, διακρίνονται σε τρία επίπεδα, τα οποία είναι το ατομικό, το οικογενειακό και το κοινωνικό. Ο άνθρωπος, έχει αναπτύξει μηχανισμούς στα τρία αυτά επίπεδα προκειμένου να προστατεύσει το μείζον αγαθό, που είναι η ζωή του.

Αναλυτικότερα, στο **ατομικό επίπεδο**, συντελείται η μεγαλύτερη προσπάθειά του, για την επιβίωση. Καθένας μας, προσπαθεί να αποκτήσει όσο γίνεται περισσότερα «προσόντα», έτσι ώστε να είναι όσο γίνεται περισσότερο σίγουρος ότι θα επιβιώσει. Τα «προσόντα» αυτά, είναι προσωπικά και οικονομικά. Τα προσωπικά, είναι τόσο τα επαγγελματικά και η θέση εργασίας, όσο και η σωματική και ψυχική υγεία. Τα οικονομικά προσόντα, είναι η κινητή και ακίνητη περιουσία.

Ακόμα, στο **οικογενειακό επίπεδο** έχουμε το βασικό κανόνα, όπου κάθε μέλος της οικογένειας, οφείλει να συμβάλλει με τον τρόπο του για την επιβίωση, πρώτα του εαυτού του και παράλληλα των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του. Η οικογένεια, αποτελεί το καταφύγιο προστασίας όλων των μελών της. Το έχουμε βιώσει όλοι μας, τόσο σε μικρή όσο και σε μεγαλύτερη ηλικία. Όταν βρεθούμε σε ανάγκη, όλοι τρέχουμε στην οικογένεια για βοήθεια. Με λίγα λόγια, η οικογένεια, μετά τον εαυτό μας, είναι το άμεσο στήριγμά μας, για την επιβίωσή μας.

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

Τέλος, στο **κοινωνικό επίπεδο**, στηρίζουμε όλες τις ελπίδες μας, για τη δημιουργία ενός τρόπου διακυβέρνησης, ο οποίος θα μας παρέχει μια σειρά από βασικά και απολύτως αναγκαία αγαθά, όπως είναι η προστασία από εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς και η εξασφάλιση στέγης, υγείας, μόρφωσης και δουλειάς. Χωρίς αυτά τα αγαθά, το άτομο και η οικογένεια ζουν με ανασφάλεια και η επιβίωση του καθενός μας γίνεται εξαιρετικά δύσκολη. Έχοντας εξασφαλίσει αυτά τα αγαθά, το άτομο και η οικογένεια, ζουν με επαρκή ασφάλεια και η επιβίωση του καθενός μας γίνεται αρκούντως προστατευμένη.

1.10 Η ΝΕΑ ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Μια προσεκτική εξέταση της σημερινής κατάστασης της ανθρωπότητας και του πλανήτη γενικότερα, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι πιο πάνω τρεις συνθήκες επιβίωσης, δεν επαρκούν πλέον για την επιβίωση του ανθρώπου αλλά και κάθε άλλης μορφής ζωής στον πλανήτη. Γι' αυτό, στα τρία επίπεδα που αναφέραμε στην προηγούμενη ενότητα, προσθέτουμε και ένα τέταρτο επίπεδο, που δεν είναι άλλο από το πλανητικό επίπεδο. Το επίπεδο αυτό, αποτελεί τη νέα συνθήκη επιβίωσης του ανθρώπου.

Το **πλανητικό επίπεδο**, αφορά το σύνολο των λαών ολόκληρης της Γης. Αφορά ολόκληρη την ανθρωπότητα. Στο επίπεδο αυτό, θα στηρίζουμε τις ελπίδες μας, για τη δημιουργία ενός τρόπου διακυβέρνησης, ο οποίος θα μας παρέχει, κατά κύριο λόγο, ένα και μόνο στοιχείο που είναι η συνέχεια της ζωής πάνω στον πλανήτη. Χωρίς αυτό το στοιχείο, θα χτίζουμε κυριολεκτικά πάνω στην άμμο.

Ο κίνδυνος εξαφάνισης της ζωής, εμφανίστηκε στον πλανήτη μας τις τελευταίες δεκαετίες και προέρχεται, κατά κύριο λόγο, από τις ατομικές και πυρηνικές βόμβες, από την καταστροφή του περιβάλλοντος και από τον υπερπληθυσμό. Ιδιαίτερα, η καταστροφική δύναμη των πυρηνικών βομβών, είναι τόσο μεγάλη, που αρκεί ένας και μόνο άνθρωπος, π.χ. ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. ή ο Πρόεδρος της Ρωσίας, να πατήσει ένα κουμπί με αποτέλεσμα να μετατρέψει ένα μέρος ή ολόκληρο τον πλανήτη, σε ένα νεκρό ουράνιο σώμα. Αυτή η κατάσταση, είναι πρωτόγνωρη για την ανθρωπότητα και περικλείει ένα τόσο μεγάλο κακό, που είναι, ίσως, ασύλληπτο για πολλούς συνανθρώπους μας. Το κακό αυτό είναι, ότι έχει τη δυνατότητα να θέσει τέλος στην ύπαρξη του ανθρώπου αλλά και κάθε άλλης μορφής ζωής στον πλανήτη.

Μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι, από εδώ και εμπρός, η ζωή πάνω στον πλανήτη, θα είναι μονίμως κάτω από τη Δαμόκλειο

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

σπάθη της αυτοκαταστροφής. Αν η σπάθη πέσει, τότε θα συμβεί το μεγαλύτερο καταστροφικό γεγονός όλων των εποχών από τότε που εμφανίστηκε η ζωή πάνω στον πλανήτη.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, γίνεται φανερό ότι, για να επιβιώσει ο άνθρωπος οφείλει, εκτός από τις τρεις συνθήκες που αναφέραμε στην προηγούμενη ενότητα, να προσθέσει και την τέταρτη συνθήκη που όπως είπαμε είναι η εξασφάλιση της ζωής πάνω στη Γη. Επειδή η τέταρτη συνθήκη, είναι μία συνθήκη «*εκ των ουκ άνευ*», για την εξασφάλιση της επιβιώσής μας, το κέντρο βάρους των ενεργειών μας, πρέπει να είναι στραμμένο προς την ικανοποίηση, πρώτα και πάνω από όλα, της τέταρτης αυτής συνθήκης. Αν δεν το κάνουμε αυτό, τότε διαπράττουμε τη μεγαλύτερη μωρία όλων των εποχών, αφού αφήνουμε απροστάτευτη τη συνέχεια της ζωής πάνω στη Γη.

Η εξασφάλιση αυτής της συνθήκης, ανατρέπει άρδην τις ατομικές, κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές και άλλες πεποιθήσεις μας. Αυτό συμβαίνει διότι στο επίκεντρο της εξασφάλισης της επιβίωσης, εμφανίστηκε και θα παραμείνει για πάντα, κάτι που δεν το ξέραμε, ούτε καν το είχαμε φανταστεί μέχρι σήμερα, που είναι η αποφυγή της καταστροφής της ζωής σε ολόκληρη τη Γη. Η διαπίστωση αυτή, μας αναγκάζει να αναθεωρήσουμε τις μέχρι τώρα απόψεις μας για την πορεία της ανθρωπότητας και να αναζητήσουμε τρόπους αντιμετώπισης αυτού του μεγάλου εφιάλτη.

1.11 ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ ΑΓΑΘΑ

Ο άνθρωπος, από σκέτη μωρία, αυτοπαγιδεύεται στα υλικά αγαθά ζώντας μια ζωή χωρίς νόημα, πνευματική ανάταση και ευτυχία. Γιατί συμβαίνει όμως αυτός ο «βλακώδης» παραλογισμός και μάλιστα διαχρονικά και σε **τόση μεγάλη κλίμακα**; Γιατί συμβαίνει η ανθρωπότητα να είναι συνεχώς καθηλωμένη από την επιδημία της φτώχειας, της αγραμματοσύνης και της περιθωριοποίησης; Ποιός «συντηρεί» αυτή την επιδημία; Ποιός καταδικάζει την ανθρωπότητα να ζει μέσα σε αυτήν την άθλια επιδημία και να μην μπορεί να ξεφύγει από αυτήν;

Η βασική μας διαπίστωση είναι ότι, κάθε άνθρωπος που πέφτει στην παγίδα του κυνηγητού των υλικών αξιών, δε φταίει εξ ολοκλήρου ο ίδιος. Υπαίτιοι, σε μεγάλο βαθμό είναι κάποιοι λίγοι επιτήδριοι συνάνθρωποί μας, οι οποίοι, για να γίνουν αυτοί πιο πλούσιοι, κάνουν ό,τι είναι δυνατόν, για να ρίξουν τους υπόλοιπους στο λάκκο των υλικών αγαθών. Είναι αυτοί που φτιάχνουν, ελέγχουν και κατευθύνουν το σύστημα μέσα στο οποίο ζούμε, έτσι ώστε, αυτοί να ωφελούνται ενώ οι

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

υπόλοιποι να καταπιέζονται και να λιμοκτονούν. Όλα αυτά, οδηγούν στον παραλογισμό, ο οποίος έχει επιφέρει αφάνταστα δεινά στην ανθρωπότητα, αφού κρατάει τον άνθρωπο βαθιά μέσα στο λάκκο της φτώχειας, της εξαθλίωσης και της απανθρωπιάς.

Αυτό είναι ένα έγκλημα μαζικό, διαχρονικό, επιζήμιο, απάνθρωπο και το πλέον αδικαιολόγητο, που έζησε και ζει η ανθρωπότητα. Είναι αδικαιολόγητο, γιατί δεν υπήρξε ποτέ **κοινωνική ή ιστορική ανάγκη**, η ανθρωπότητα να είναι μονίμως χωρισμένη σε δύο πλευρές. Η μια πλευρά είναι οι λίγοι πλούσιοι και δυνατοί ενώ η άλλη πλευρά είναι οι πολλοί φτωχοί και εξαθλιωμένοι. Αυτό είναι το **μεγαλύτερο έγκλημα** που έχει συμβεί ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία. Η ευθύνη αυτή ανήκει στους επιτήδειους όλων των εποχών μέχρι και σήμερα, που ζουν σαν τις βδέλλες, πίνοντας το αίμα των φτωχών. Αυτοί οι επιτήδειοι, αποτελούν την κατάρα της ανθρωπότητας. Είναι οι ηθικοί αυτουργοί, για όλα σχεδόν τα δεινά της ανθρωπότητας όπως είναι οι πόλεμοι, η αδικία, η διαφθορά, η άγρια εκμετάλλευση των φτωχών από τους πλούσιους, ο διαχωρισμός των ανθρώπων σε τάξεις (σε αριστοκράτες, σε δούλους, σε παροίκους, σε είλωτες), η εξαθλίωση, η εξουθένωση, η ανεργία, η πείνα, ο παραγκωνισμός, ο εξευτελισμός και ο θάνατος των φτωχών. Να τι μας λέει, σχετικά με το θέμα μας, ο Αριστοφάνης:

«Βλέποντας τον τρόπο με τον οποίο τα πράγματα κυλάνε μέσα στην ανθρώπινη ζωή, ποιός δεν θα πίστευε ότι όλα σε τούτο τον κόσμο είναι μια τρέλα ή μάλλον ένας παραλογισμός; Οι κακοί, σε μεγάλο αριθμό, απολαμβάνουν με την ησυχία τους τα πλούτη που συσσωρεύσαν με την αδικία και οι άλλοι, οι πάρα πολύ έντιμοι άνθρωποι, ζούνε μέσα στην εξαθλίωση, μέσα στην στέρηση».

Εν ολίγοις, οι δυνατοί λένε και κάνουν αυτό που τους συμφέρει. Με τη δύναμή τους, κατευθύνουν την τύχη της ανθρωπότητας και επιβάλλουν τις αποφάσεις που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους. Με αυτό τον τρόπο, καταφέρνουν και εκμεταλλεύονται την ανθρωπότητα, βάζοντας δύο παράλληλους στόχους. Ο ένας στόχος είναι να απονευρώσουν, όσο γίνεται περισσότερο, τις πνευματικές αξίες ενώ ο άλλος είναι να ενισχύσουν όσο γίνεται περισσότερο, τις υλικές αξίες.

Τον πρώτο στόχο τον πετυχαίνουν, χτυπώντας αλύπητα ό,τι είναι πνευματικό, ουσιαστικό και ανώτερο. Για παράδειγμα, ελέγχοντας την παιδεία και τα ΜΜΕ, αφενός μεν προσανατολίζουν τους νέους αλλά και όλες τις ηλικίες στο χρήμα και αφετέρου δε τους κρατάνε μακριά από τις πνευματικές αξίες. Επίσης, διαβρώνουν την κοινωνία, σε τέτοιο

Κεφάλαιο 1: Η Αθηναϊκή Οικονομία και οι σημερινές οικονομίες

βαθμό που καταρρέουν οι πανανθρώπινες αξίες και τη θέση τους παίρνουν το συμφέρον, η διαπλοκή, η διαφθορά, ο φθόνος και η μισαλλοδοξία.

Το δεύτερο στόχο τον επιτυγχάνουν προβάλλοντας, με αναρίθμητους τρόπους, τις υλικές αξίες. Παραδείγματος χάρη, προβάλλουν ως πρότυπα τους «επιτυχημένους», δηλ. τους ανθρώπους που κατέκτησαν το χρήμα και την προβολή με ανήθικα και ακατονόμαστα μέσα.

Πετυχαίνοντας το διπλό αυτό στόχο, οι υλικές αξίες κερδίζουν εύκολα έδαφος. Με αυτό τον τρόπο, ο καπιταλισμός εξαπλώνεται κατακυριεύοντας τη Γη, με τα υλικά αγαθά να ανθίζουν σε αντίθεση με τα πνευματικά που μαραίνονται και μαζί με αυτά πεθαίνει, κάθε καλό που πέτυχε ο άνθρωπος, δια μέσου των αιώνων. Ειδικά σήμερα, **μας έχουν κάνει να ζούμε μέσα σε έναν κόσμο, όπου κυριαρχεί η δύναμη των αγορών και όχι η δύναμη των κοινωνιών.**

1.12 ΣΧΟΛΙΑ

Ο Έριχ Φρομ, είχε διατυπώσει την άποψη, με την οποία συμφωνώ απόλυτα, ότι δηλαδή ο σύγχρονος άνθρωπος, αν και ήταν απαλλαγμένος από τα μεσαιωνικά δεσμά, παρόλα αυτά δεν ήταν ελεύθερος να δημιουργήσει μια ζωή γεμάτη νόημα, μια ζωή που να στηρίζεται στη λογική και την αγάπη. Έτσι, αποζήτησε να βρει ένα είδος ασφάλειας με την υποταγή του σε έναν ηγέτη, σε μια φυλή ή σε ένα κράτος. Η ζωή στη δημοκρατία του εικοστού αιώνα, αποτελεί από πολλές απόψεις μια άλλη φυγή από την ελευθερία, που δεν είναι άλλη από τη φυγή προς την αλλοτρίωση. Αυτό γίνεται επειδή ο άνθρωπος, συγκεντρώνει όλες του τις δυνάμεις στην οικονομική παραγωγή και όχι στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Ως εκ τούτου, έχει αποξενωθεί από τον κόσμο που δημιούργησε ο ίδιος, από τους συνανθρώπους του, από τα πράγματα που χρησιμοποιεί και καταναλώνει, από την κυβέρνησή του, από τον ίδιο του, τον εαυτό. Είναι μια προσωπικότητα που άγεται και φέρεται. Μια τέτοια κοινωνία ανθρώπων, είναι μια άρρωστη κοινωνία. Η πρότασή μας, είναι να δημιουργήσουμε μια κοινωνία όπου πρώτον κανένας άνθρωπος δε θα χρησιμεύει σαν μέσο για την επιτυχία των σκοπών ενός άλλου και δεύτερον ο άνθρωπος θα είναι το κέντρο και όλες οι οικονομικές και πολιτικές δραστηριότητές του, θα υποτάσσονται στο σκοπό της ανάπτυξής του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟ 1

Πρώτη Έκδοση

[1α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2013, σελ. 78, ISBN: 978-618-80777-0-6.

[1β] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Πρώτη Έκδοση, Seaburn Publishing Group, N.Y. 2013, σελ. 78, ISBN: 1-59232-412-6.

[1γ] Paraskevas N. Paraskevopoulos, *Rebirth of Athenian Democracy, Philocosmic Democracy*, First Edition, Seaburn Publishing Group, N.Y. 2013, pp. 78, ISBN: 1-59232-413-4.

Δεύτερη Έκδοση

[1δ] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία*, Δεύτερη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 107, ISBN: 978-618-80777-3-7.

ΒΙΒΛΙΟ 2

Πρώτη Έκδοση

[2α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Αναγέννηση της Αθηναϊκής Οικονομίας, η Φιλοκοσμική Οικονομία*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 76, ISBN: 978-618-80777-4-4.

Παράρτημα: Τα βιβλία της Φιλοκοσμίας

BIBΛΙΟ 3

Πρώτη Έκδοση

[3α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, **Το Τέλος των Θρησκευιών και ο Τελευταίος Θεός, η Φιλοκοσμική Θρησκεία**, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 132, ISBN: 978-618-80777-5-1.

BIBΛΙΟ 4

Πρώτη Έκδοση

[4α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, **Φιλοκοσμική Διακβέρνηση του Πλανήτη**, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015, σελ. 112, ISBN: 978-618-80777-6-8.

BIBΛΙΟ 5

Πρώτη Έκδοση

[5α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, **Φιλοκοσμικός Διαφωτισμός**, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2016 (υπό ολοκλήρωση).

BIBΛΙΟ 6

Πρώτη Έκδοση

[6α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, **Το Βιβλίο της Ανθρωπότητας, το «Ευφυές Σχέδιο» του Ανθρώπου**, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2013, σελ. 784, ISBN 978-618-80777-2-0.

[6β] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, **Το Βιβλίο της Ανθρωπότητας, το «Ευφυές Σχέδιο» του Ανθρώπου**, Πρώτη Έκδοση, Seaburn Publishing Group, N.Y., 2011, σελ. 784, ISBN 159232293X.

[6γ] Paraskevas N. Paraskevopoulos, **The Book of Humanity, Man's «Intelligent Design»**, First Edition, Seaburn Publishing Group, N.Y., 2011, pp. 752, ISBN 1592322743.

Παράρτημα: Τα βιβλία της Φιλοκοσμίας

BIBΛΙΟ 7

Πρώτη Έκδοση

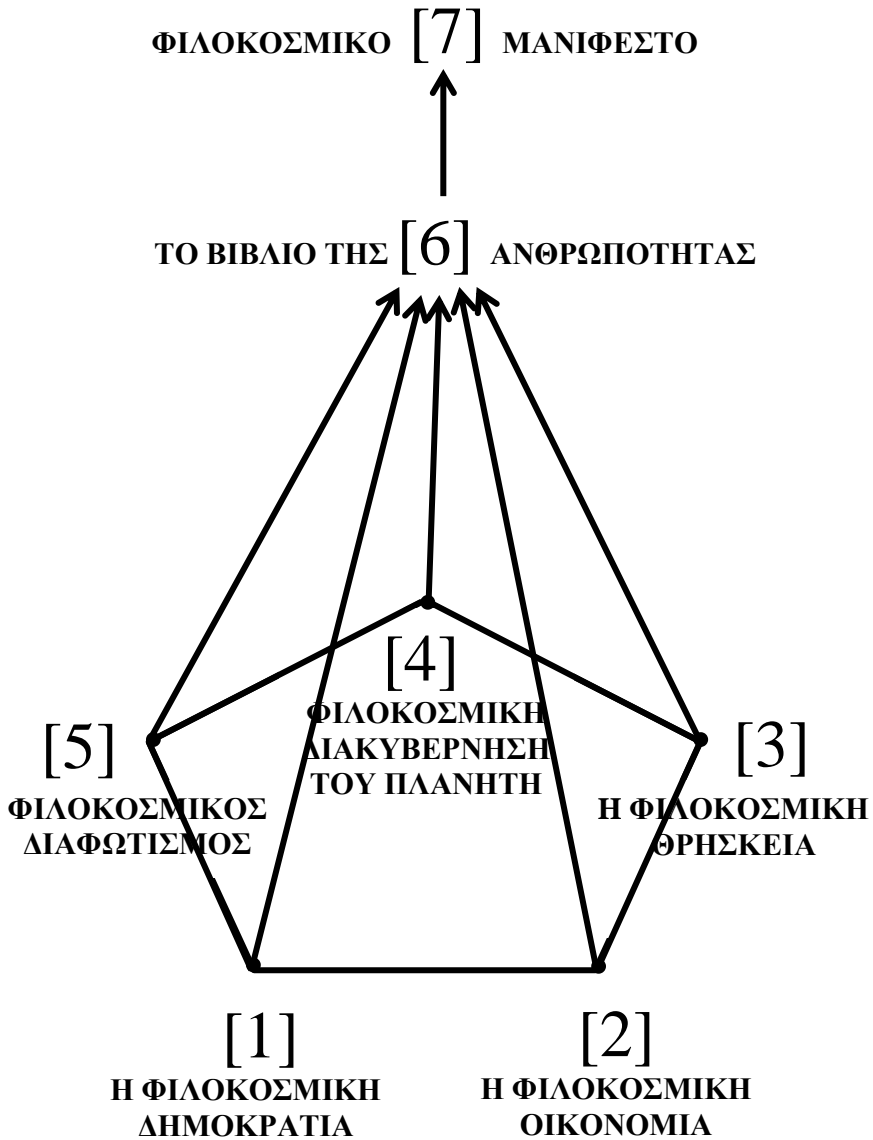
[7α] Παρασκευάς Ν. Παρασκευόπουλος, *Φιλοκοσμικό Μανιφέστο*, Πρώτη Έκδοση, Σύλλογος Φιλοκοσμίας Ελλάδος, Αθήνα, 2015 (υπό προετοιμασία).

Στο σχήμα που ακολουθεί στην επόμενη σελίδα, δίνουμε τη σχέση μεταξύ των επτά βιβλίων. Ειδικότερα, τα βιβλία [1], [2], [3], [4] και [5] συνθέτουν την πενταγωνική βάση της Φιλοκοσμίας. Πάνω σε αυτή τη βάση εδράζεται το Βιβλίο της Ανθρωπότητας [6]. Την κορυφή του σχήματος την κατέχει το Φιλοκοσμικό Μανιφέστο, που είναι το βιβλίο [7].

Τα βιβλία εκδίδονται από το Σύλλογο Φιλοκοσμίας Ελλάδος και μπορείτε να τα προμηθευτείτε είτε από το ελεύθερο εμπόριο είτε απευθείας από το Σύλλογο (για περισσότερες πληροφορίες βλέπε σελ. 4).

Παράρτημα: Τα βιβλία της Φιλοκοσμίας

Σχηματική παράσταση των βιβλίων της Φιλοκοσμίας.

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ: Η ΦΙΛΟΚΟΣΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Το οικονομικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας, είχε τρεις τάξεις, την ανώτερη, τη μεσαία και την κατώτερη. Για την ανώτερη τάξη, υπήρχε ένα «άνω» όριο στον πλούτο και κανένα όριο στη φτώχεια.

Στην εποχή μας υπάρχουν τρία οικονομικά συστήματα ή εν συντομία τρία «ισμός», που είναι ο καπιταλισμός, ο σοσιαλισμός και ο κομμουνισμός. Τα τρία αυτά «ισμός», έδωσαν εξετάσεις και απέτυχαν, διότι απεδείχθη στην πράξη ότι δυστυχώς δεν επαρκούν για την εξασφάλιση μιας ζωής δίκαιης και ανθρώπινης. Γι' αυτό, προτείνουμε ένα νέο οικονομικό σύστημα, που το ονομάζουμε **Φιλοκοσμική Οικονομία** ή μονολεκτικά **φιλοκομμισμό**.

Ο φιλοκομμισμός, είναι ένα οικονομικό σύστημα, το οποίο έχει μία μόνο τάξη, **τη διευρυσμένη μεσαία τάξη**. Σε αυτή την τάξη, θα υπάρχει ένα «άνω» όριο στον πλούτο και ένα «κάτω» όριο στη φτώχεια. Αυτό σημαίνει, ότι κανένας δε θα ξεπερνά το «άνω» όριο σε πλούτο, ούτε θα υπολείπεται του «κάτω» ορίου σε φτώχεια.

Ο φιλοκομμισμός, είναι μια προσπάθεια αναγέννησης της Αθηναϊκής Οικονομίας σε μια βελτιωμένη μορφή της. Συγκεκριμένα, ο φιλοκομμισμός, θα αναβαθμίζει το οικονομικό σύστημα της αρχαίας Αθήνας βάζοντας και ένα «κάτω» όριο στη φτώχεια σε αντίθεση με τους αρχαίους Αθηναίους που έβαζαν μόνο ένα «άνω» όριο στον πλούτο.

Αν εφαρμοστεί ο φιλοκομμισμός, είναι βέβαιον ότι θα εξοστρακίσει την **παγκοσμιοποίηση**, απαλλάσσοντας την ανθρωπότητα από τα δεινά που προκαλεί ο καπιταλισμός.

Το βιβλίο μας με τίτλο «Αναγέννηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η Φιλοκοσμική Δημοκρατία» και το παρόν βιβλίο, μπορούν να χαρακτηριστούν ως τα «δίδυμα» βιβλία της πολιτικής και της οικονομίας, αντίστοιχα. Η ένωσή τους, θα μας δώσει τη **φιλοκοσμική πολιτικο-οικονομία**. Αυτή η ένωση, θα διαμορφώσει μία κοινωνία, μέσα στην οποία κανένας πολίτης δε θα έχει ούτε μεγάλη πολιτική δύναμη αλλά ούτε μεγάλη οικονομική δύναμη. Σε μία τέτοια κοινωνία, θα αναβαθμιστούν πολλά, όπως είναι το ήθος, η κοινωνική δικαιοσύνη, τα ανθρώπινα δικαιώματα, η παιδεία και ο πολιτισμός ενώ παράλληλα θα μειωθούν δραστηκτικά η ανηθικότητα, η περιθωριοποίηση, η εξαθλίωση, η φτώχεια, η διαπλοκή, η διαφθορά κτλ.